

ABONAMENTUL.

Pe un an 80 coroane.

Pe 1/2 an 40 "

Pe 1/4 an 20 "

Pe lună 7 "

Un număr 30 fileri.

□ □

Unitatea

== ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC. ==

INSERTIUNI.

Un șir garmonde
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oră 60 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

Vă stringem mâna...

Reprezentanții Sașilor din Ardeal, în numele întregului lor popor au declarat consimțirea lor la hotărârea din Alba-Iulia, au declarat, că se alătură voinei întregului Neam Românesc, și că de aci înainte toți fiii Națiunii săsești din Ardeal se consideră cetățeni ai României mari, de a cărei soartă își leagă pe vecie soarta lor.

Hotărârea aceasta plină de demnitate și înțelepciune ne este un prilej de bucurie, și, fără îndoială, va fi luată la cunoștință cu multă satisfacție nu numai de întreg poporul român acum unit în un singur stat, ci și de toți factorii înalți, în a căror mână a pus soarta cârma Neamului românesc în aceste mari zile a întregirii sale.

Bucuria noastră nu este rodul intereselor, nu izvoarește din egoism. În hotărârea concetățenilor noștri Sași nu căutam o proptă a străduințelor noastre de întregire, nu ghicim un sprijin și un argument în fața congresului de pace. Nu, pentru că chestiunea română e în aceste clipe pe deplin aranjată, înfăptuirea visului nostru secular, România mare, e un fapt împlinit, — forța de viață a Neamului Românesc, suferințele și răgăul de martiri, vrednicia oamenilor noștri, înțelepciunea și puterea marilor noștri aliași ne-a creat această situație fericită. Că știm cu toată hotărârea, că marele congres de pace nu va admite discuție asupra închegării Neamului nostru.

Bucuria noastră izvoarește din cuprinsul acelor idei, cari le găsim la baza măreței clădiri a României Mari. România Mare, cuprinzând în sine și neamuri neromâne, nu va urma calea, care a dus la pierzare statul unguresc, și care a fost o lungă și îngrozitoare Golgotă pentru toate neamurile nemaghiare, pe cari o soartă rea le-a aservit ungușilor. România Mare nu va fi stat oprimator nici pentru

indivizi, nici pentru neamuri. Ținta ei este ținta ideală ce trebuie să o aibă fiecare stat: deplina mulțumire și fericire a tuturor cetățenilor ei. Și fiindcă individul nici pe lângă cea mai deplină bunăstare materială nu poate fi mulțumit și fericit, dacă deodată nu-și vede înflorind comorile sufletului său, cultura sa națională, limba, tradițiile, întreg complexul de însușiri, cari formează caracterul unui neam — România Mare, păstrându-și neștirbit caracterul de stat național român, va acorda tuturor neamurilor, pe cari le cuprinde, deplină libertate. Din nestânjenita dezvoltare culturală și materială a fiecărui neam ce îl ocrotește, din nobila emulare a singuratecelor neamuri, din deplina mulțumire și fericire a tuturor cetățenilor ei își va făuri România Mare dreptul să se numească așa, pe cum se numea odinioară aceasta țară română: România Mare și Fericită.

Un stat, care se formează de nou, sau care își lărgește hotarele, ori cât de curate ținte ar urma, aproape totdeauna întâmpină oarecare neîncredere din partea unora sau altora. Până când aceasta neîncredere sau rezervă nu e delăturată, e în mod firesc împedecată sau cel puțin stânjenită prosperarea acelu stat, și deodată și înflorirea singuraticilor cetățeni. Trebuie să treacă vreme lungă până când dispăre neîncrederea, până când răsare din negurile bănelilor curată ținta și nizuințele acelu stat.

Când Națiunea săsească din Ardeal în manifestul său se declară, neinfluențată de nimeni, pentru unirea sa cu România, când acest neam declară, că fericirea sa și-o caută și nădăjduiește să și-o găsească în cadrele Statului Român — ni-se pare, că din prima clipă a închegării României mari a dispărut pe deplin negura neîncrederei, ce ar fi putut des-

părși sufletul și munca Neamului săsesc de străduințele înalte ale României Mari. Ni-se pare și credem, că din prima clipă a înființării sale, România mare va putea înainta cu pași mari spre ținta ei: fericirea tuturor cetățenilor și a tuturor neamurilor, pe cari le cuprinde.

Și acesta e motivul bucuriei noastre sincere, și acesta, singur acesta, ar fi motivul bucuriei noastre, ce am avea-o, dacă și celelalte neamuri neromâne a părților acum alipite cu Regatul Român, ar urma pilda înțeleaptă a Sașilor, și scuturând vâlul neîncrederei ar vedea, că bunăstarea, înflorirea și fericirea lor de acum e legată de România Mare, și și-o pot găsi în deplină măsură în cadrele acestui stat.

Mâna întinsă nouă cu dragoste și încredere o stringem cu asemenea dragoste și credință și le zicem concetățenilor noștri Sași din întreg sufletul nostru curat românesc: Să deo Dumnezeul popoarelor, ca Neamul săsesc din Ardeal să găsească deplină fericire în România Mare; să deo Dumnezeu să-și poată îndeplini România Mare înaltele ei ținte și strălucita ei menire!

Dr. Ionel Pop.

† Theodore Roosevelt. 1858—1919.

Parcă auzim strigătul plin de durere, care vueste peste imensele întinsuri ale Americii de nord: „Our Teddy is dead“ — A murit Teddy nostru. Pătrunde până la noi trosnetul, cu care s'a rupt în două acest stejar în pădurea plină de viață a lumii de peste Ocean.

În goana evenimentelor, din cari se clădește inmutabil fericirea și mărirea Neamului Românesc, trebuie să ne oprim o clipă în fața figurei, — acum aparținătoare istoriei, — alui Theodore Roosevelt, unul dintre cei mai mari și întregi oameni a timpurilor noi, și unul dintre

cei mai buni prietini a neamului nostru.

Theodore Roosevelt s'a născut la 27 Oct. 1858 în New-York. La 22 ani termină universitatea din Harvard și intră în serviciul statului New-York, unde servește șase ani. Atunci împins de dragostea lui pentru viața liberă, își părăsește postul înalt și comod, părăsește lumea civilizată și pleacă în Vestul sălbatec, în Dacota, unde trăiește doi ani ca cow-boy, în societatea sălbaticilor și romanticeilor fii ai preeriilor, încrezându-și viața în mijlocul miilor de primejdii singur agerimei sale și calului și a nedespărțitei carabine. După doi ani intră în viața politică, făcând parte din partidul republican, a cărui conducător a devenit mai târziu. Pe rând ocupă oficiile cele mai înalte. Devine șeful poliției din New-York, apoi secretar de stat la marină. Când izbucnește războiul american-spaniol, Roosevelt din nou se întoarce în Vestul sălbatec, și în câteva săptămâni recrutează din cow-boy corpul călăreților americani voluntari, sau cum s'a numit de obște „Rough Riders“, în fruntea cărei cavalerii sălbatice și viteze, „Colonelul Teddy“, a sfidat de mii de ori moartea, conducând pururea cu pipa scurtă între dinți și carabina în mână — atacurile nebune a năprazniciei lui cete. În 1893 e guvernorul statului New-York, iar în 1900 e ales vice-prezident a Statelor-Unite. După asasinarea lui Mac Kinley (1901) devine prezidentul Statelor-Unite, reales și în 1904. În timpul prezidenției sale a dus o aprigă luptă contra trusturilor, a mijlocit pacea ruso-japoneză, a muncit din toate puterile sale uriașe să ridice marele stat american la înălțimea și puterea, care s'a manifestat mai vădit în balansa războiului mondial. În decursul acestui războiu s'a manifestat ca cel mai mare dușman a Germaniei și Austro-Ungariei, și dacă a intrat America-de-nord în șirul luptătorilor, nu are puțină parte în această agitarea

continuă a celui mai popular american, a „Prezidentului“ cum îl numiau și după încetase a fi capul Statelor-Unite. Idealul lui, care acum s'a împlinit, a fost zdrobirea Germaniei, dismembrarea monstrului de stat austro-ungar, eliberarea ceho-slovacilor și a Românilor. Mai în urmă, în primăvara acestui an, într'un interviu a stabilit ca o condiție fundamentală a păcii, înfăptuirea României-mari.

Pe lângă activitatea lui uriașă de om de stat, energia lui prodigioasă găsea timp și mod să scrie o serie întreagă de lucrări de filozofie practică, de lucrări literare, să scrie lucrări însemnate de istorie naturală, mai ales de zoologie și să întreprindă vânători de săptămâni și de luni în munții și preeriile Americii, în întinsurile Africii.

A murit în 5 Ianuarie, în urma unei boale de inimă, urmare a reumei.

Profesorul istoric, E. Benjamin Andrews îl caracterizează pe Roosevelt: „Un om al Vestului sălbatic, având ideile Ostului cult“. Și într'adevăr doar nici într'un om, nici într'un american, nu s'a unit în un mod atât de desăvârșit puterea de viață și bogăția de energie a colonistului din sălbatecul vest al Americii de nord — cu roadele civilizației omeneste, cu marile idei ale înaintării omenimei, cari au ieșit biruitoare din zburciăturile ultimilor ani. — Un om, căruia i-ar fi trebuit să trăiască alături de trei vieți, ca să-și poată folosi bogăția nescăpată de energie în realizarea bogăției ideilor lui mari.

Lumea a pierdut un uriaș — noi un preten puternic, și ni-s'a înmulțit șirul acelor, a căror amintire recunoscătoare trebuie să o păstrăm.

Iun.

Vânătorii de funcții.

Iată tabăra celor totdeauna trezi, totdeauna atenți la cele ce se petrec în jur de ei și mai departe, îngândurați și neliniștiți de multe ori și totdeauna răutăcioși. Priviți-i cum aleargă și se inbulzesc în adunări, și urmăriți-i cum se mai învârtesc, sunt tot ochi și urechi, parc'ar avea zeci de capete, parc'ar fi totatătea meduze. Când încep vorba, o fac cu aer de-o extraordinară cumințenie și tot cu atâta gravitate, o prea slabă mască din nenorocire spre a ascunde și slăbiciunea spiritului și și ambiția personală. Dacă cineva are nefericirea să-le contrazică, să știe că va fi obiectul unor sarcasme, unor pamflete, ridicole

însă și fără preț, cari tradează numai răutatea celor ce le fac. Când vorbesc însă cu persoane dela cari ar putea câștiga ceva sunt foarte luxoși în fraze și dispun de prea mult spirit, adeseori un spirit de-o finețe feminină; se văd însă cât decolo intențiile lor cari li caracterizează scurt și simplu: sunt niște lingăi.

Așa sunt când vorbesc. — De alte ori sunt tăcuți, retrași, pai obosiți, parc'ar voi să iasă din vâltoarele lumii. Să nu le credem! Sunt tot ei, cu aceleaș suflete, cu aceleaș principii. Ce și vorbesc! Suflet, principii! Acestea sunt vorbe inventate în cari ei deja de mult nu mai cred. Ori cât veți cerca, nu veți vedea țesându-se prin faptele lor firul roșu al principiilor pentru că ei sunt oamenii momentului. În fiecare moment nou sunt o negațiune a individualității lor de până atunci; ceea ce e statornic în ei e străduința-le neadormită după interesele proprii. Poate, că sub respectul acesta să-i putem privi de individualități definite — ori cași având vre-un principiu... Spirit de jertfă, altruism? nu cumva să-i acuzați cu de acestea, dar nici să-i lipsiți de ele — pentru că da, fiecare e în stare să se jertfească..., pentru sine, pentru chiverniseala proprie.

Așa sunt ei în înfățișarea lor externă și internă, acești vânători de funcții cu suflete de sclavi, cari fac politică de oportunitate — acești *cerșitori de posturi*.

Dar că sunt așa, nu e numai păcatul lor, ci și al tuturor celor ce-i lasă să fie așa, al celor ce nu sunt ca ei. Și într'adevăr. Cel mai mare păcat al oamenilor e frica, spaima de-a privi în față, și-a recunoaște adevărul... Că, să nu jignești pe cutare spuindu-i în față, că poate îți e rău, că ce să-i faci: „așa-i lumea domnule“, și alte multe convenții sociale de felul acestora, sunt fraze născute din păcatul de mai sus penibil de dezastruos în urmările lui. Sub greutatea acestor reguli de etichetă, mai corect numite robii convenționale, oameni de bun simț, cărora leagănul le-a sădit în suflet și-o simțire mai adevărată decât cea a egoismului stupid, se fac sclavii unei politici sociale șnoase, sub pavăza căreia își fac drumurile lor de triumf căți-va oameni obraznici, lipsiți total de simțul rușinei. Ce înjositor și ce revoltător e aspectul acesta în o societate emancipată — conștientă!

Așa se întâmplă, că de multe ori în fruntea și în inima afa-cerilor celor mai ciustite și mai grele de rezolvat ajung oameni

în cari prea puțin ori de loc nu pulsează viața înaltă a voinții și jocul fin al inteligenței, oameni cari nu sunt vrednici de rolul ce-l iau asupra-și, mașini cari funcționează aproape inconștient, ori stăpâniți mai mult de o psihologie aproape animalică, dar cari caută cu nesaț fiecare ocazie de a-se înălța, și zimbesc încrezuți în izbânda-le de câteori se gândesc la te miri ce relații vechi de preținie sau de înrudire.

Cu de aceștia nu e mirare, că înaintarea e înecată.

Ar trebui să înțelegeți voi vânători de funcții, că cu pozițiile sociale ce vi-le eluptați nu puteți folosi și contribui cu nimic la buna rezolvire a chestiunilor cari vi-s'au încredințat — în calitate de șefi ori membri în resorturi în cari nu vă pricepeți. Înțelegeți, că prin o rea rezolvire ce veți face-o nu veți netezi nici veți ajuta propășirea neamului, ci îi veți petă cinstea și împiedeca progresul. Dar ce și mai apelez la atari sentimente..., am uitat, că de atari nu sunteți capabili, ci totuș vă rog să vă gândiți la sentimentul de demnitate și mândrie curat românească, pe care l-ați pierdut.

Ca să nu par însă stăpânit de o ambiție personală ori dor de răsbunare, citez în chestia aceasta vorbele unui bărbat pe care nici unul dintre vânătorii de funcții din ziua de azi nu-l va putea acuza cu ceva. Sunt acestea: „...Pofta generală nemăsurată după funcții de ale statului e cea mai rea din toate boalele sociale. Ea răspândește în tot corpul națiunii un spirit servil și venal; ceea ce nu esclude chiar la cei bine instalați spiritul de partid și de anarhie. Acest sistem creiază o oștire de muritori de foame, capabilă de orice nebunie, când cred că prin aceasta își stămpără apetitul lor, și buni de cele mai ordinare lucruri îndată ce foamea a fost atâmpărată. O națiune de vânători de funcții e cea mai înjosită dintre toate națiunile; nu există umilire în lume pe care să nu fie capabilă să o supoarte! (Montalambert — citat în o notiță la Eminescu: Scrieri politice și literare p. 29.)

Da, da, vânătorii de funcții trebuie demascați căci numai așa se poate netezi fața eului nostru social — acum în prefacere.

George Șerban.

Frați țărani! Feriți-vă, ca de necuratul, de ceice cercă să vă amăgească și să vă abată dela calea cea dreaptă. Aceștia sunt dușmanii neamului nostru. — Bateți-i cu pietri!

În adunarea dela Iași

dela 2 Dec. v. 1918, convocată de Dl Niculae Iorga, s'a alcătuit, după cum am mai scris, „Uniunea Democrației Naționale“. Am dat după „Glasul Bucovinei“, o parte din decursul acestei adunări. Ne-ar fi plăcut s'o dăm în întregime. Dar foile de dincolo, deși suntem deja o țară, ne vin foarte anevoie și numai la întâmplare. „Neamul românesc“, pe care-l dorim așa de mult, nu ne vine aproape de loc. Ne-a ajuns la mână un număr, trimis cu „Glasul Bucovinei“. Reținem de aici două vorbiri. Una a dlui Victor Antene, reprezentant al Ligei Culturale din Bârlad, iar cealaltă a dlui Ion Constantin, în numele negustorimii ieșene. Suntem și noi perfect de acord: pe vechii și implacabilii luptători ai curentului naționalist, pe Iorga și Cusa, să-i vedem și de aici înainte, luptând umăr la umăr, în fruntea mulțimii, care-i cere.

Vorbirea lui Victor Antene:

Domnilor,

Am auzit buciunând și am cunoscut sunetul al cui e și de unde vine și am pornit, cu toate greutatele drumului, navalnic, la sfatul marelui nostru învățat — Dumnezeu dăruiească-ni-l încă mulți ani sănătos — Nicolae Iorga.

Și m'așteptam să văd și s'aud și pe profesorul A. C. Cusa sfătuind alături, să mă ierte, că li spun, să trăiască amândoi, că amândoi mi-s dragi, aud însă vorbindu-se felurite, dar eu, unul, v'ași ruga, tare v'ași ruga: uitați cuvintele, care v'au desbinat și potriviti-vă vremurilor, care vă cer în fruntea lor; fiindcă pentru ajungerea și venirea lor ați luptat din storsul puterilor d-voastră toată viața.

Și am venit să vă spunem, că nu mai putem, ni-s'a pus juvățul la gât să ne curme răsuflul și vrem să ne scuturăm de rușinea partidelor, că vin frații și ne găsesc robi.

Când eram prunc, dascălul bucovinean Semaca ne arăta totdeauna Dacia întreagă, nu țara ciuntită și ne spunea așa de înțelept și de sfătos în graiul lui de de-acasă: „Luați aminte băieți, țara noastră e roata aceasta, dușmanii ne-au prădat din ea, dar voi veți ajunge să o întregiți la loc; și, azi, când trăiesc acest ceas, mi-e așa de drag și binecuvintez învățătura dascălului, care ne-a învățat atunci, și, se vede, c'asa-s vremurile, că trebuie să ne întorcem tot la dânași să ne învețe să știm de omenie și la noi acasă.

Domnule profesor,

V'aduc salutul și inima toată a țărănilor și învățătorilor din Suceava, adunați la Barca și la Broșteni, cari s'au îngrozit, când au văzut rușinea, că dl. Constantinescu e iar ministru.

Și acum, când ni-s'au deprins buzele, te vrem în frunte noi și criminal ești dacă nu primești steagul dreptății pe care noi suntem gata să-l urmăm și să-l susținem cu toată vloga noastră.

Sparge zidurile acestea mici și ieși în piața publică și poporul te va urma, căci inima bate mai plin astăzi.

Idealul nostru l-am împlinit cu ajutorul opincărilor ostași și cu nesfârșitul sprijin al aliaților noștri, plămădeala e frământată, să ardem vreascurile, să pregătim cuptorul, să coacem pâinea cea bună, cea adevărată, nu covrigii fanarului.

De aceea D-voastră, dle profesor Iorga, alături cu inimosul nostru A. C. Cuza, cum v'am văzut așa de bine stând și în fotografie alături la dl. Cuza acasă, să mergeți în fruntea noastră și să ne ajute Dumnezeu.

*

Apoi dl. Ion Constanțiu, din partea negustorimii ieșene spune:

Domnilor,

Vorbesc ca negustor, dar înainte de a fi negustor, m'am încălzit și adăpat la lumina soarelui naționalismului propovăduit de dnii profesori Iorga și Cuza și negustor m'am făcut pe baza principiilor dlor economice.

Dela doctrina partidului naționalist-democrat am purces și am biruit și în lupta economică, crezând și muncind, și în doctrina lui voiu lupta și în politică.

Partidele politice vechi dela noi se aseamănă astăzi unui fruct copt într'un copac, care stă să pice.

Domnule profesor,

În Dvoastră ni-e nădejdea, care ne-ați învățat vorba și fapta dreaptă, în capul nostru împreună cu dl. A. C. Cuza cu care ați început lupta, sunt acum zece ani, și laolaltă să elădim bine temelile casei celei nouă a Neamului.

Asupra chestiei agrare

stăruim aproape număr de număr. O facem aceasta, nu fiindcă am fi impacienți și neîncrezători față de cei dela cârmă, ci fiindcă simțim, că orice și care trece e o sea în lanțul unei catastrofe ce ne poate amenința, cu prăbușire, întreagă opera noastră de până aici. Dela sate

ne vin aproape zilnic vești îngrijorătoare. Ni-le scriu preoți și ni-le aduc țărani. Putem noi să tăcem în astfel de situații? Datorința unei foi e orientarea și mulcomirea opiniei publice. Aceasta e ținta noastră prin ținerea la suprafață a acestei chestiuni.

Lăsăm să urmeze o parte din o scrisoare mai lungă trimisă de un venerabil preot din apropiere. Părerile frunțașilor dela sate reoglinesc mai fidel sufletul țărănilor în aceste vremuri sbuciumate. Tocmai de aceea le facem loc cu plăcere. Ba rugăm, direct, pe frații preoți, să ne informeze, în scrisori scurte, despre dispoziția sufletească a țărănilor din părțile de unde sunt.

— „Chestia agrară e cea mai delicată și mai complicată chestie dintre toate câte frământă azi mentalitatea poporului rural român, a cărei rezolvire fericită va fi baza sănătoasă a regenerării morale și materiale, și a ordinii publice a acestor părți a României,

Din cauza stării sufletești a poporului român, e datorința tuturor factorilor competenți, ca să se ocupe serios și de bună vreme de rezolvirea sănătoasă a chestiei agrare din Transilvania și părțile regatului român până în Tisa. — Mentalitatea actuală a poporului român față de noua reformă agrară, e foarte greșită. Una dintre cele mai delicate și mai complicate chestii a noii României e orientarea de bună vreme a poporului român, că i-se va face dreptate.

Dară tot în interesul nostru românesc este, ca noul popor al României să fie liniștit și orientat deplin: cum și când se poate rezolvă o chestie așa de complicată, carea va cauza multe gânduri și griji conducătorilor noștri,

Liniștea primăverii viitoare, atârnă dela rezolvirea chestiei agrare, respective dela îndrumările date de bună vreme poporului român desorientat, sedus de agenți provocători străini și chiar și de ai noștri reîntorși de prin ținuturile revoluționare ale Rusiei.

E frumoasă libertatea, și vedem în ea chiar voința întrupată alui Dumnezeu, așa cum ne-a dat-o nouă românilor de pretutindenea. Dară tocmai pentru că ne-a dat-o Dumnezeu așa precum încă nu a căpătat-o nici un neam al pământului, — să nu o periclităm.

Punerea pe bază sănătoasă a

mentalității poporului român de pretutindenea, dară cu deosebire a celui din Transilvania și din părțile ungurene, în ce privește rezolvirea fericită a reformei

agrare, e cea mai cardinală chestie, care produce multe și foarte serioase griji Marelui nostru Sfat Național“.

I. P. P.

Serviciul nostru telefonic.

(Agenția telegrafică „Dacia“).

(Sibiu). Ieri o deputație săsească compusă din dnii Adolf Schullerus, Rudolf Brandsch, Artur Polonyi și Rudolf Schuller, a predat guvernului din Sibiu hotărârile adunării naționale săsești ținută la 8 Ianuarie în Mediaș. Președintele lor Schullerus a spus, că adunarea națională săsească dă, prin rostul lor, expresie de aderare față de noua patrie română, ai cărei cetățeni se recunosc și ei. Au încredere în poporul românesc, cu care de veacuri trăesc împreună și în conducătorii lui, cari și-au expus viața pentru câștigarea drepturilor pe seama poporului lor. Noi sașii avem deplină încredere în conducătorii poporului românesc, cari vor recunoaște, în deplină măsură, drepturile popoarelor, pentru cari și românii au luptat și suferit atât de mult.

La aceasta dr. Maniu a răspuns:

»Prea stimați domni, vă salut pe dvoastră și întreaga națiune săsească, cu sinceră bucurie pentru hotărârea ce-ți adus-o dvoastră la Mediaș, prin care ați decis să vă alăturați regatului român, arătându-vă aplicați de a conlucra cu loialitatea, care vă caracterizează, dimpreună cu noi la înaintarea și întărirea României Mari. Îndeosebi vă mulțămesc pentru tonul cald și plin de încredere, prin care talmăciți această hotărâre a dvoastre, care arată, că ați înțeles roatul vremilor. Pot să vă asigur că încrederea dvoastră și căldura, cu care vă apropiați de noul stat, întimpină la noi aceeași căldură și încredere față de dvoastră. Națiunea română știe apretia în mod just, calitățile înalte ale națiunii săsești și judecă cu dreptă măsură importanța culturală și economică a poporului săsesc care, deși modest la număr, a știut totdeauna să desvoalte o energie exemplară întru apărarea drepturilor sale și întru conzervarea însușirilor și tradițiilor sale. Națiunea săsească poate fi sigură, că națiunea română, care sute de ani a luptat pentru desrobirea sa și pentru păstrarea drepturilor sale istorice, știe și va ști aprecia în totdeauna instituțiile culturale și economice ale sașilor. — Nu-i va trece nici când prin minte să le atace; le va respecta și le va ocroti totdeauna. Este adevărat că, după cum a spus și oratorul dvoastre, epoca privilegiilor a trecut, în schimb însă a răsărit una mai frumoasă, cea a libertății și a dreptății desăvârșite între oameni și națiuni. Nu se mai poate face astăzi deosebire între slab și puternic, între poporul mare și mic. S'a sdorbit pentru totdeauna puterea pumnului și a forței brutale. Vor avea toți deopotrivă putința de a-se afirma și desvoltă. Sunt sigur, că aceasta putință de afirmare și desvoltare națiunea săsească o va folosi pentru întărirea sa și totodată pentru înflorirea statului român, care va ști aprecia întotdeauna pe cetățenii săi loiali, harnici și deștepti. Doresc din toată inima, ca hotărârea, de însemnătate istorică, să fie un izvor binefăcător pentru națiunea săsească și un element de putere pentru întărirea încrederii reciproce și a conlucrării solidare pentru înaintarea patriei comune. Iau la cunoștință cu plăcere hotărârea dvoastră, pe care o voiu comunica și guvernului regal din București și o voiu prezenta M. Sale Regelui«.

Informațiuni.

Anul nou cu bine dorim tuturor cetitorilor noștri, și Neamului Românesc, încheiat pentru totdeauna în România Mare!

Augusta Familie Regală a tuturor Românilor a fost centrul omagiilor celor mai călduroase din prilejul anului nou. Sute și mii de depeșe de felicitare s'au expediat Cabinetului civil regal, din toate părțile locuite de Români.

Aceleași manifestări de aderență s'au desfășurat și față de Consiliul Național dirigent din Sibiu, și guvernul român.

Ziarul nostru a trimis următoarea depeșă: „Ziarul „Unirea“ din Blaj, din prilejul anului nou, prezintă omagiile sale de loialitate, Augustilor suverani ai tuturor Românilor.

Director: *Al. Ciura.*

În mai multe comitate s'a preluat administrația. Așa în Turda-Arieș, unde a fost numit prefect dr. Zosim Chirtop. Funcționarii comitatenszi, la provocarea noului prefect, au depus cu toții jurământ statului român. În comitatul nostru administrația s'a preluat Sâmbătă: Noul prefect e dr. Ioan Pop, iar vice-prefect dr. Vasile Ciura. Ambii bărbați capabili și destoinici, cari vor îndruma administrația pe calea cea bună și dorită. În comitatul Târnavei mici s'a preluat administrația de vre-o câteva săptămâni. — Apa pe încetul se va prelua în toate. Dorim să se întâmple aceasta cât mai repede. O cere aceasta ordinea și siguranța publică.

* **Linia demarcațională** a fost stabilită definitiv de către comisia de armistițiu a antantei. Această linie va trece prin orașele: *Arad, Békés, Oradea-mare și Szatmárnémeti.* Guvernul unguresc protestează împotriva acestor dispoziții nouă. Nu evacuează acest teritor, decât cedând forței majore și spre a încunjura vărsarea de sânge. Toate trupele, câte le are pe acest teritor, o să le traesparte în timpul cel mai scurt. Ocuparea acestor puncte demarcaționale, prin trupe ro-

mâne, o să aibă loc nu peste mult. În Arad și Oradea vor fi probabil peste câteva zile.

* **Danev**, bulgarul, și-a făcut apariția din nou. Inchis, ca antantofil, a fost acum, cu schimbarea regimului, eliberat. A ajuns iarăși persoană marcantă. Atât el, cât și partizanii lui, voiesc, ca Bulgaria să se alătore la Jugoslavia, pe bază federativă. S'ar alcătui, în cazul acesta, un puternic stat slav, cu peste 20 mil. locuitori. Pentru acest lucru îi felicităm pe vecinii noștri, cari știu așa de bine pescui situațiile. Împotriva acesteia n'avem nimic. Avem însă împotriva anunțurilor făcute de Danev zilele trecute, că, anume, el are nădejdea, că vor ajunge, nu peste mult, în contact teritorial cu Ucraina. — Peste mii de ani poate, dar acum, după perfidia dovedită în războiul acesta, nici decăt.

* **Impărăteasa Germaniei** a primit mai multe scrisori anonime, în cari e amenințată cu moarte, dacă în timp de 8 zile nu părăsește Olanda.

* **Guvernul unguresc** și-a dat abdicerea. Consiliul național l-a ales pe Károlyi de președinte al republicii. În vorbirea ce-a ținut-o Károlyi a spus, că nu pot să urmeze altă politică, decât prietinia cu antanta. Cu răscoală n'ar putea ajunge la nimic. Ungaria nu se poate răzîmi pe altă bază, decât pe baza dreptului; aceasta singură o poate mântui.

* **14 fruntași unguri din Cluj** au fost chemați Sâmbătă la comenduirea militară română, unde li-s'a comunicat, că de aci încolo nu li-e permis să părăsească orașul și că tot la trei zile sunt datori să se anunțe la comenduire. Intre ei e și episcopul unitar, dimpreună cu faimoșii Szádeczky și Horvát Emil. Apáthy nu e între ei. Motivul nu-l știm.

* **Din jurul Clujului** ne sosesc știri despre noue atrocități săvârșite de săcui, de armata eroică a lui Apáthy. În Huedin, în Morlaca, în Aghireș s'au descărocat sălbătăcia lor asupra populației pașnice. Chiar și călătoria pe tren dela Cluj până la Oradea cu primejduirea vieții. În gara dela Huedin, în zilele trecute, au dat jos cu sila pe mai mulți țărani români, i-au bătut și i-au torturat fără nici un motiv. Un oficer român, reîntors astăzi dela Oradea, ne spune, că era cât pe aici să-l omoare, când au aflat, că e român. Cine e responsabil pentru lucrurile acestea? Noi știm, că Apáthy și soții.

* **Boemii** au ocupat Ungvurul și împrejurimea lui.

* **Antanta** după cum spune Pichon, va ocupa întreagă Ger-

mania, la caz când bolșevismul se va lăși prea tare. O vor ocupa-o trupe franceze și americane, cari vor sta acolo, până se va restabili ordinea.

* **Comandamentul suprem** al armatei antantei din Balcani își mută cartierul din Belgrad la Budapesta.

* **În Berlin** situația s'a schimbat în favorul guvernului. Trupele Spartacus au fost bătute și ordinea restabilită. Sute de morți și de răniți.

* **Apáthy** a abzis din slujba de guvernor suprem al Ardealului.

* **Comite suprem al Clujului** e denumit dr. *Valentin Poruțiu*, iar al comitatului Cojocna dr. *Simeon Tămaș*. În zilele acestea o să preiea imperiul,

* **În București** a sosit Duminecă o comisie engleză, cu scopul ca să studieze relațiile de alimentație și economice ale României-Mari.

* **Universitatea din Pojon** au preluat-o bohemii, dimpreună cu tot ce are.

* **Constantinopolul** va fi port liber. În Versailles s'a și subscris tratatul, prin care se recunoaște lucrul acesta.

Intrebări, ce așteaptă răspuns.

Dupăce în Cluj, 14 fruntași unguri sunt tratați ca internați din partea comandamentului român, întrebăm: pentruce între acești 14 nu e și dnul *Apáthy*, motorul principal al vărsărilor de sânge săvârșite de bandele săcuiști, și al atrocităților, ce se țin lanț, și acum, în satele din jurul Clujului?

* Tinerimea română din Blaj invită la **Seara de Sân-Văsi**, pe care o aranjază Luni, în 31 Decembrie v. 1918. (Presara Anului Nou), în sala cea mare a otelului „Univers“. Inceputul la ora 8 seara. Programul foarte variat, constător din puncte de cor, orhestră, conferențe, cântece, declamări, o piesă de teatru și jocuri sociale, se va distribui seara la cassă.

* Tinerii meseriași Români din Blaj invită la **Petroceren cu joc**, ce o aranjază Duminecă, în 19 Ianuar n. în sala otelului „Univers“. Inceputul la orele 8 seara. Prețul de intrare: de persoană 4 cor. de familie 8 cor. Venitul curat e destinat

fondului „Orfanilor de meseriași din Blaj“. Contribuiri benevole se primesc cu mulțumită.

Posta Redacțiunii.

Mai multor domni protoșopi. Vă mulțămim de interes, rugându-vă, să încasați înainte restanțele „Unirii“. Se va deschide iarăși posta, și pe atunci paralele să fie adunate, pentru a se spedă.

Aceeaș rugăminte o avem și față de ceialalți domni restanțieri ai noștri, ca să putem scoate ziarul fără întrerupere, achitându-ne și noi angajamentele luate!

Mulțumită publică.

În numele credincioșilor gr. cat. din parohia Subpădure, aducem și pe aceasta cale mulțămitele noastre Spectatului Domn Gyalai József proprietar în loc și cassar la spitalul comitatens din Diciosânmărtin și Spectatei Doamne Gyalai Valkurga n. Liebl, căci deși străini de neam și lege, totuși au binevoit a oferi pe lângă un preț bagatel de 2000 cor. sfintei noastre biserici un intravilan, în mijlocul comunei, foarte potrivit pentru noua biserică edificândă, și pe care intravilan să află casă cu 5 încăperi, acoperită cu țigle, în stare bună, curățată de vară, suriță și fântână, cari evaluate în bani fac cam 12,000 cor.

Pentru care faptă marinimoasă Dumnezeu să-le răsplătească din visteriile sale cele bogate, ca să mai poată face și altă dată fapte bune spre mărirea lui Dumnezeu și înaintarea s. noastre biserici.

Subpădure la 28 Dec. st. n. 1918.

Nicolau Frâncu

paroh gr. cat.

Gligor Hancu

(14) 1-1

prim-curator.

Primesc imediat un băiat în atelierul meu de pantofărie.

Nicolae Bociu

(11) 4-?

pantofar, BLAJ.

La subsemnata societate află aplicare momentană pe lângă condițiuni favorabile una domnișoară la casa și doi învățăcei din casă bună.

„CONSUM“

societate comercială

3-6 (9)

pe acții

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: **ALEXANDRU CIURA.**

Redactor: **Ovidiu Hulea.**